

Ἕλληνας ἐνθυμεῖται εἰσέτι ποίαν δυσάρεστον ἐντύπωσιν προὔξεναι εἰς αὐτὸν ἢ χρῆσις τῶν καθαρωνύτων τύπων εἰς τὰ παθητικώτερα μέρη. Ἐν στιγμῇ ἀγωνίας πρόσωπόν τι ἔλεγε πρὸς ἄλλο: ἄκουσον. Ἄλλ' οὐδέποτε ἐκφράζονται οἱ Ἕλληνες οὕτω ἐν τῇ πραγματικότητι· λέγουσιν ἄκουσε. Ἐκτοτε ἡ τῶν αἰσθήσεων ἀπάτη καθίστατο πλέον ἀδύνατος καὶ τὸ συναίσθημα τῆς φοίτης ἐξηφανίζετο ὀλοσχερῶς. Οὐδεὶς καθηγητῆς, οὐδεὶς γραμματικὸς θὰ ἔλεγεν ἄκουσον εἰς παρομοίαν στιγμῇ. Ἡ ἐπιτήδευσις τοῦ ὑφους καταστρέφει ὅλην τὴν ἐντύπωσιν τῆς σκηνῆς καὶ παγώνει τὸ αἶσθημα. Τὸ παράδειγμα τοῦτο ἀρκεῖ ὅπως κατανοήσωμεν τὴν σκέψιν τοῦ συγγραφέως περὶ τῆς διὰ τὴν τραγωδίαν ἐν χρῆσει γλώσσης.

Τὰ πέντε δράματα, τὰ ὅποια ὁ κ. Βικέλας ἐδημοσίευσε θεωροῦνται ὡς τ' ἀριστουργήματα τοῦ ἀγγλοῦ ποιητοῦ. Ἄφ' οὗ ἤρχισε τὸσον ἐπιτυχῶς, θὰ συνεχίσῃ βεβαίως καὶ θὰ συμπληρώσῃ μάλιστα τὸ ἔργον, τὸ ὅποιον θὰ λογιθῆ ὡς μία τῶν καλλίστων μεταφράσεων τοῦ Σαικσπίρου.

[Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ].

E. MILLER.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Υγιεινὴ τῆς οἰκογενείας. — Ῥαπτικά μηχαναί. — Βλάβαι τῆς ὑγείας. — Συμβουλαὶ πρὸς πρόληψιν τοῦ κακοῦ. — Μυωπία. — Ἐπήρεια τοῦ σχολείου. — Δίτιται τοῦ κακοῦ. — Ἄσματα μυῶν. — Γεγονότα πιστοποιηθέντα τὸ πρᾶγμα. — Ὁρμέφυτον τῶν ζώων. — Παρατηρήσεις. — Φωλεὰ χελιδόνων.

Ὀλίγοι, ὀλίγισται σχεδὸν πλέον κυρία δι' ἀπλῆς βελόνης ῥάπτουσι τὰ διὰ τὸν οἶκον αὐτῶν ἐνδύματα. Καὶ ἐν τῷ ἀπορωτέρῳ οἴκῳ ἡ ἐργασία αὕτη τελεῖται διὰ ῥαπτικῆς μηχανῆς. Ἡ δι' αὐτῆς ἐργασία, καίτοι ἐπιταχύνουσα τὰ ἔργα, ἐπιρραξεί ὅμως τὴν ὑγίαν τῆς ἐργαζομένης. Ἀμερικανὸς τις ἰατρός, ὁ διδάκτωρ Nichols ἐδημοσίευσε τελευταῖον τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐρεύνης του ἐπὶ τῆς ὑγείας τῶν διὰ ῥαπτικῶν μηχανῶν ἐργαζομένων. Ἐκ τούτων συναγεται τὸ ἐξῆς: Ὑγιὲς ἄτομον, μετρίας ἰσχύος, ὅπερ δὲν ἔχει ὡς ἐπάγγελμα τὴν διὰ τῆς ῥαπτικῆς μηχανῆς ἐργασίαν, δύναται νὰ ἐργασθῆ ἐπὶ τρεῖς καὶ τέσσαρας ὥρας καθ' ἑκάστην χωρὶς νὰ αἰσθανθῆ κόπωσιν τινα, ἢ βλάβην τῆς ὑγείας. Τοῦναντίον αἱ ἐργάτιδες ὑποφέρουσι ἐξ ἀσθενειῶν τοῦ στομάχου ὡς ἐκ τῆς μονίμου στάσεως τοῦ σώματος ἐν τῇ ἐργασίᾳ καὶ τοῦ κακοῦ ἀερισμοῦ, ἐκ πόνων τῶν μυῶν καὶ τῶν κάτω μελῶν τοῦ σώματος, διότι ταῦτα διαρκῶς εὔρηται ἐν κινήσει. Πολλάκις μάλιστα ὑποφέρουσι κατὰ τὰ κοιλιακὰ ὄργανα, ἐξ ἀδυναμίας, καὶ εἰς σπανίας περιπτώσεις νευροαλγίας τῶν κνημῶν καὶ ἐνοχλήσεις ἐν τῇ σπονδυλικῇ στήλῃ.

Διὰ τῆς ἐκθέσεως ταύτης συμβουλευόνται οἱ διευθύνοντες ἐργοστάσια ῥαπτικῶν μηχανῶν: 1) καλὸν ἀερισμὸν τῶν ἐργοστασίων. 2) Βραχύτερον χρόνον ἐργασίας μετὰ διαλειμμάτων ἀναπαύσεως. 3) Ἄλλην τινὰ κινητικὴν δύναμιν ἢ τὴν τῶν ποδῶν, π.χ. τὴν ἀτμομηχανήν.

* *

Περὶ μυωπίας. — Ἡ μυωπία, ἐλάττωμα τὸσον δυσάρεστον συχνότατα δὲ καὶ κινδύνους συνεπιφέρων, ἀναπτύσσεται πλειότερον ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις. — Ἡ ἐν τῷ σχολείῳ διαμονὴ αὐξάνει τὸ κακὸν, ὅπερ διὰ καταλλήλων προφυλάξεων θὰ ἠλαττοῦτο. Εἰς Βρεσλαβίαν τελευταῖον ὁ ἰατρός Cohn ἐξήτασε 10,060 μαθητὰς, εὔρε δὲ μεταξὺ αὐτῶν 1004 μύωπας. Κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1877 ὁ ἰατρός Λουκιανὸς Howe δὲν εὔρε μῆτε ἓνα μύωπα μεταξὺ παιδῶν ἡλικίας μικροτέρας τῶν 6 ἐτῶν· ἐν τῇ ἡλικίᾳ ἐπτὰ ἐτῶν ὑπῆρχον 5 ἐπὶ τοῖς 100· ἐν τῇ ἐνδεκαετεί 11 ἐπὶ 100, ἐν τῇ δεκατριετεί 19 ἐπὶ 100· ἐν τῇ ἡλικίᾳ 18 ἐτῶν 26 ἐπὶ 100 καὶ ἐν τῇ 21 ἐτῶν 43 ἐπὶ 100. Ἐξ 100 νέων χωρικῶν ἀνατραφέντων ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ μὴ φοιτησάντων εἰς σχολεῖα ὁ κ. Cohn εὔρε μόνον δύο μύωπας. Ὁ ἰατρός Howe, καίτοι παραδεχόμενος ὅτι ἡ μυωπία εἶνε ἀνίατος, πιστεύει ὅτι δύναται νὰ προληφθῆ αὕτη. Ὁ κ. Donders ὡς μίαν τῶν κυρίων αἰτιῶν τῆς μυωπίας καὶ πασῶν τῶν ἀσθενειῶν τῶν ὀφθαλμῶν θεωρεῖ καὶ τὸν μεμολυσμένον ἀέρα τῶν σχολείων, ὅστις οὐ μόνον παραβλάπτει τὴν ὄρασιν, ἀλλὰ δύναται καὶ ἐντελῆ τύφλωσιν νὰ ἐπιφέρῃ. Αἰτία μυωπίας γίνεται ἐπίσης τὸ νὰ στρέφῃ τις πᾶραυτὰ τὰ βλέμματα του ἀπὸ μέρους καλῶς φωτιζομένου εἰς μέγρος σκιερῶν, καθὼς καὶ τὸ νὰ ἀναγινώσκῃ ἐντὸς ἀμαξίας, λεωφορείου ἢ ἀτμαμαξίας. — Ἐπικινδυνωδέστατον ὅμως πάντων εἶνε νὰ ἐπιμένῃ ν' ἀναγινώσκῃ τις ὅταν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἄρχεται ἐκλείπειν.

Προσθέτομεν ἐπίσης ὅτι ἐν τοῖς σχολείοις, ἐν οἷς ἡ διδασκαλία γίνεται διὰ τῆς νέας λεγομένης μεθόδου, ὁ ἀριθμὸς τῶν μύωπων μαθητῶν φαίνεται μεγαλειότερος, καθότι ἐν ταύτῃ οἱ μαθηταὶ εἰσὶν ἐπὶ πλειοτέρας ὥρας ἐν τοῖς θρανίοις καθημένοι καὶ προσηλωμένοι ἐν τῇ ἐργασίᾳ παρ' ὅτι ἦσαν ἐν τῷ παλαιῷ ἀλληλοδιδασκτικῷ. Ὡς ἐκ τούτου μεγίστη δέον νὰ λαμβάνηται πρόνοια κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ φωτός ἐν τοῖς σχολείοις, ὅπερ πρέπει νὰ εἶνε ἀπλετον καὶ ἐκ τῶν ἄνω μᾶλλον εἰσπίπτον.

* *

Ἄσματα μυῶν. — Κυρία τις τελευταίως μοὶ διηγεῖτο ὅτι ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐν ἣ πρότερον κατῴκει καθ' ἑκάστην ἐσπέραν ἤκουε τοὺς μῦς φιδοντας μελωδικῶς. Ἡ δὲ φωνὴ αὐτῶν ὁμοιάζε πρὸς τὴν τοῦ καναρινίου. Πρὸς ἱκανοποίησιν

τῆς ἡμετέρας περιεργείας, καθότι οὐδὲ ἐπὶ στιγμὴν ἀμφέβαλλον περὶ τοῦ ἀξιοπίστου τῆς διηγήσεως, ἀνεζήτησα ἂν ἐν τοῖς χρονικοῖς τῆς ἐπιστήμης ἀνεφέρετο τοιοῦτόν τι. Πράγματι λοιπὸν ἀνεύρον ἐν τῷ περιοδικῷ «Φύσει» τοῦ Tissandier ἐπιστολὴν τινα τοῦ ἰατροῦ Bordier περιγράφουσαν τοὺς ἤχους τῆς φωνῆς τοῦ ἄσματος τῶν μυῶν. Ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς Ἐταιρείας τῆς ἐγκλιματίσεως τῶν ζῴων τῆς ἐν Παρισίοις ἐδρευούσης, ἀναγινώσκωμεν τὰ ἐξῆς: Ὁ κ. Brierre μετὰ πλείστων ἄλλων ἐπιμαρτυρούντων τὸ συμβᾶν ἤκουσε μὺς ἄδοντας ἐν Ἀγιῷ Μιχαὴλ τῆς Βανδέας. Κατ' ἀρχὰς ἐξέλαβον οὗτοι τὰ ἄσματα ὡς συρίγματα ἐρπετῶν, μετ' ὀλίγον ὅμως παρετήρησαν, ὅτι αἱ φωναὶ προήρχοντο ἐξ ἐπίπλου τινὸς ἀγορασθέντος ἐν τῇ δημοπρασίᾳ κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας καὶ πλήρους ὄντος μυῶν. Τὰ ἄσματα συνήθως ἤρχιζον τὸ ἑσπέρας μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.

Ὁ κ. Brierre ἐσκέφη νὰ ἀλείψῃ μὲ ἔλαιον τὰ κλεῖθρα τοῦ ἐπίπλου καὶ προστρίψῃ διὰ σάπωνος τὰς σανίδας τῶν ἐρμακρίων, διὰ νὰ δύναται εὐκόλως καὶ ταχέως ἀνευ θορύβου ν' ἀνοίγῃ ταῦτα. Οὕτως ἑσπέραν τινὰ μόλις ἤρχισαν τὰ ἄσματα ἀνοίξας ταχέως, κατώρθωσεν ἐπὶ τινὰς στιγμὰς νὰ παρατηρήσῃ τὰς παλμικὰς κινήσεις τοῦ λάρυγγος μὺς, ἄδοντας ἄσμα ὅμοιον πρὸς τὸ τοῦ πτηνοῦ βασιλίσκου, ἔχοντος τὸ ῥύγχος, ἐν ἣ θέσει κρατεῖ αὐτὸ κύων ὑλακτῶν. Κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ τὸν μῦν διὰ τῆς χειρὸς, καὶ νὰ δεῖξῃ αὐτὸν εἰς ἄλλου: οὗς προσεκάλεσε. Τὸν διέφυγεν ὅμως οὗτος, διότι μόλις ἐκράτει αὐτὸν διὰ τῆς χειρὸς φοβούμενος μὴ τῷ ἐπιφέρει ἀσφυξίαν.—Τὰ ἄσματα ἐπανελήθησαν τὴν ἰδίαν νύκτα καθὼς καὶ τὰς ἀκολουθοῦς.

Ὁ κ. Brierre δὲν παραδέχεται ὅτι τὸ ἄσμα τῶν μυῶν εἶνε ἀπλῶς μίμησις τοῦ ἄσματος τῶν καναρινίων, διότι ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ τοιαῦτα πτηνὰ δὲν ὑπῆρχον, μῆτε δ' ὀρώνη κτήτωρ τοῦ ἐπίπλου εἶχε τοιαῦτα ἐν τῷ οἴκῳ του.

* *

Τὸ ὄρμέμφυτον τῶν ζῴων.—Αἱ καθ' ἑκάστην γινόμεναι παρατηρήσεις ὑπὸ φυσιοδιφῶν μὴ προκατειλημμένων ἐξ ἐσφαλμένων ἰδεῶν, ἀποδεικνύουσιν ὅτι τὸ ὄρμέμφυτον ἀντὶ νὰ εἶνε ἐνδύμυχος τάσις τῆς τυφλῆς φύσεως, εἶνε μᾶλλον ἀποτέλεσμα πείρας καὶ σκέψεως. Τὸ ζῶον ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε δὲν ὠθεῖται εἰς πρᾶξιν τινα, ἀλλὰ διότι ἐκ πείρας ἐπίσθη περὶ τῆς τοιαύτης ἀνάγκης. Ὁ ἐν Αἰτωλικῷ ἰατρός κ. Παρλαπάς, εἰς ὃν ὀφείλει ἡ ἐπιστήμη πολλὰς τοιαύτας παρατηρήσεις, μοὶ διηγήθη τὸ ἐξῆς: Ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ οἴκου του ζεύγος χελιδόνων εἶχε πῆξει τὴν φωλεάν του. Μετ' ὀλίγον εἰς ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ γεννηθέντων νεοσσῶν, συ-

νωστιζόμενος ἐκ τῶν ἐν τῇ φωλεᾷ πολυαριθμῶν ἀδελφῶν του κατέπεσε ταύτης. Τὴν ἐπαύριον παρετήρησεν ὁ ἰατρός, ὅτι ἡ μὲν θήλεια συκρατουμένη ἐπὶ τῆς φωλεᾶς καὶ ἀνοικτὴν ἔχουσα τὴν μίαν τῶν περυγῶν τῆς παρημποδίξε τὴν κατάπτωσιν τῶν ἄλλων τέκνων τῆς, ὁ δὲ ἄρρην πηγαίνων καὶ ἐρχόμενος ἔφερε τὸ ἀναγκαῖον ὑλικόν, ὥστε ἐν μίᾳ καὶ μόνῃ ἡμέρᾳ τὸ στόμιον τῆς φωλεᾶς προῦφυλάχθη διὰ προχώματος πάχους ἐνὸς δακτύλου, ὅπερ δεικνύει ὅτι οἱ σύζυγοι, σκεφθέντες μετὰ τὸ γεγονός τῆς ἀπωλείας ἐνὸς τῶν τέκνων των,—διότι τὸ καταπεσὸν ἀπέθανεν,—ἐπίσθησαν ὅτι ἦτον ἀνάγκη νὰ ὑψώσωσιν ἐπ' ὀλίγον τὰ χεῖλη τῆς ἐξόδου τῆς φωλεᾶς των, ὅπερ καὶ ἔπραξαν.

* * A.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ ἰατρός N* εἶχε καλέσει ἐργάτην τινὰ νὰ τοῦ στρώσῃ μὲ μάξιμα τὴν αὐλὴν του.

Προχθὲς καταβαίνει νὰ ἰδῇ πῶς πηγαίνει ἡ ἐργασία, καὶ εὐρίσκει τὸν ἐργάτην νὰ παραγεμίζῃ μὲ χῶμα τὰ χαίνοντα μέρη ὅπου δὲν εἶχε προσαρμόσῃ καλὰ τὰς πλάκας.

—Τί κάνεις αὐτοῦ, μάστορη; λέγει ὁ ἰατρός. Ζητεῖς νὰ ἴμπαλώσῃς τὴν κακὴν ἐργασίαν ποῦ ἔκαμες;

—Κάμνω ὅπως καὶ ἡ εὐγενεῖα σας, ἐξοχώτατε! σκεπάζω μὲ χῶμα τὰς ἀπροσεξίας μου!..

* *

—Πές μου, μπαμπᾶ μου, ἀλήθεια, μεγαλόνοις ἀκόμη; ἔλεγε προχθὲς μικρὰ κόρη πρὸς τὸν πατέρα της, οὕτινος ἡ φαλακρότης ὄλονεν ἐλάμβανεν εὐρυτέρας διαστάσεις.

—Ὅχι, παιδί μου! μὰ γιατί ἐρωτᾷς;

—Νὰ, γιατί βλέπω τὸ κεφάλι σου ποῦ ξεφουτρώνει ἀπὸ μέσα ἀπ' τὰ μαλλιά σου!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Οἱ ἐπισωρεύοντες πλούτη ἢ τιμὰς διὰ τὸν χρόνον τοῦ γήρατος, ὅτε ἀποσβεννυμένης τῆς δυνάμεως καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν δὲν δύνανται πλέον νὰ κάμωσιν αὐτῶν χρῆσιν, ὁμοιάζουσι πρὸς ἀνηρώπους, οὔτινες, ἔχοντες μίαν ὥραν νὰ κοιμηθῶσι, καταναλισκοῦσι τὰ πενήντα λεπτὰ ἵνα ἐτοιμάσωσιν ἑαυτοῖς καλὴν καὶ μαλακὴν κλίνην, ἀντὶ νὰ κοιμηθῶσιν ὀλόκληρον τὴν ὥραν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἀχύρου ἢ καὶ ἐπὶ τοῦ σκληροῦ ἐδάφους.

Εὐθὺς ὡς ὁ ἔρωε γείνη Ζηλότυπος ἀποκτᾷ ἑκατὸν ὀφθαλμοὺς ὡς τοῦ Ἄργου· ἀλλ' ἐκ τῶν ἑκατὸν αὐτῶν ὀφθαλμῶν οὔτε δύο ὑπάρχουσιν οἱ βλέποντες ὀρθῶς.